

**Mansius Andrea: Fenomén Route 66:
Co pro Čechy znamená poznat „pravou“ Ameriku**

Tématem bakalářské práce Andrey Mansius je Route 66. Volba tématu je neotřelá a zajímavá, i když úvodní zdůvodnění pro jeho volbu vyvolává spíše rozpaky – expresivnost některých výrazů a jakýsi příběh náhody při výběru obvykle nejsou dobrým vkladem pro akademickou práci. Handicapem práce pak je absence v podstatě jakéhokoliv teoretického zázemí. Na práci je tak velmi zřetelné, že zde bylo nejprve nadšení z Route 66 a pak se teprve hledalo, co by se na ní dalo zkoumat. (Oproti tradičnější cestě, kdy z teoretických otázek teprve vyplývá zkoumání určité věci.) Na druhou stranu autorka dobře píše a analýza zmíněných dokumentů je pečlivá a přesně provedená.

První pochybností při prolistování práce je samotný rozsah. Práce má 53 stran, ale text v podstatě začíná až na straně sedm. Pokračuje pak kompilačním představením historie a faktografie Route 66 včetně čtyřstránkové tabulky historických dat. Na představení dokumentů, výklad metody i samotnou analýzu pak zbývá pouhých čtrnáct stran, protože již na straně třicet tři začínají přílohy.

Na obhajobu studentky je ale potřeba dodat, že faktografii autorka dává dohromady z celé řady zahraničních webových stránek, publikací a v neposlední řadě i beletrie a vzniká tak velmi pěkný autorský text o Route 66.

Samotné stránkování je pak trochu zavádějící, protože autorka příliš nedbá na formální úpravu – text je příliš hustý, přílohy nezačínají na samostatné stránce atd. Zásadní pak je, že autorka mnohé z analýzy nepřevodila do vlastního textu, ale nechala v tabulkách v příloze. Přílohy jsou tak v podstatě součástí textu, i když se to čtenář dozvídá spíš intuitivně a vlastní pílí než přičiněním autorky.

Rezignace na práci s odbornou literaturou je patrná v nedostatečné formulaci výzkumného problému. Ve dvou odstavcích popisujících cíle výzkumu autorka píše:

„Tento výzkum je zaměřený na „fenomén“ Route 66. Konkrétně bude bádání zúženo na český kontext a na konstrukci uvedeného pojmu v českém prostředí. (...) Cílem mého výzkumu se proto stalo zjistit: Co pro Čechy znamená poznání „pravé“ Ameriky.“ To jsou dvě poměrně odlišné věci. Čtenář se stále musí ptát, zda se pověstná olovnice neodklonila od výzkumného cíle, zda autorka zvoleným vzorkem a zvolenou analýzou dosáhne toho, co si předsevzala zkoumat. Autorka provádí obsahovou analýzu tří v Čechách o Route 66 vyšších knih a pak obsahovou kvantitativní analýzu fotek z putovní výstavy. Proč by tři značně heterogenní vzpomínky z cest měly reprezentovat to, co pro Čechy znamená poznání „pravé“ Ameriky? Do jaké míry vypovídá provedená analýza spíše o cestovatelích samotných? Není výběr fotek na výstavu a samotný výběr toho, co fotograf nakonec zmáčkne ovlivněn propagačním účelem, stereotypy při zobrazování atd.

Vyjadřuji tímto spíše pochybnosti než odsouzení provedeného výzkumu. Považuji to za následek metodologické chyby, kdy se výzkumná otázka volí na základě vzorku, který je k dispozici a nevychází přitom z teoretického zázemí. Ostatně si autorka některé problémy sama uvědomuje (str. 31). Měla by je však více rozvést v hodnocení kvality výzkumu.

Vlastní provedení analýzy je pak na vysoké úrovni, je z něj patrná velmi dobrá interpretační schopnost autorky. Čtenář zde objeví leccos zajímavého, musí však kombinovat četbu vlastního textu s prohlížením tabulek a příloh.

Vzhledem k nedostatečnému teoretickému zázemí i vzhledem k nedotaženosti samotného textu (bylo by potřeba ukázat, jak byla analýza prováděna, autorka se měla věnovat problémům zvoleného výzkumu, prezentovat výsledky v textu samotném) hodnotím práci pouze jako dobrou. U obhajoby by mě zajímal především jasnější vhled do prováděné analýzy a pak kritické zhodnocení výzkumné otázky s ohledem na výsledky.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **dobře**